

عنوان مقاله:

تبیین ساختارگرایانه سینمای دفاع مقدس: مطالعه موردی مهاجر و لیلی با من است

محل انتشار:

دوفصلنامه رسانه و فرهنگ، دوره 8، شماره 15 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مریم سادات نقیبی اصفهانی - کارشناس ارشد پژوهش هنر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

اصغر فهیمی فر - دانشیار گروه پژوهش هنر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

شهاب اسفندیاری - استادیار گروه سینما، دانشکده سینما، دانشگاه هنر، تهران

خلاصه مقاله:

این نوشتار بر ساخته شدن سینمای دفاع مقدس را واکاوی کرده و مولفه‌های کلیدی این سینما را جستجو می‌کند. پرسش اصلی پژوهش این است که «آیا می‌توان به وجود ساختاری خاص به عنوان مشخصه اصلی فیلم‌های تولید شده تحت عنوان دفاع مقدس قائل بود؟». فرضیه پژوهش بر این مبناست که در سینمای جنگ تحمیلی ایران، فیلم‌های موسوم به دفاع مقدس واجد مؤلفه‌های ساختارپذیر است. هدف این پژوهش تمرکز بر تولیدات سینمای داستانی مرتبط با مضمون جنگ ایران و عراق در دوره‌های مختلف تاریخی و کاوش ویژگی‌هایی است که بتواند به عنوان ساختاری خاص (نه صرفاً مبتنی بر شباهت‌ها)، به این فیلم‌ها وحدت ببخشد. روش تحقیق به شیوه توصیفی-تحلیلی و تاریخی و به دو شیوه کتابخانه‌ای و میدانی است و در خوانش فیلم‌ها به عنوان روشی کیفی، تحلیل متنی به کار گرفته می‌شود. پس از بررسی فیلم‌ها، اقتیاس از رویکرد ساختارگرایانه ویل رایت در مطالعه وسترن و آرای پژوهشگران در مورد سینمای جنگ ایران، مقاله به تدوین یک نظریه ساختارگرا در مورد مؤلفه‌های سینمای دفاع مقدس دست می‌یابد، همانند اصول بنیادین ساختارگرایی، مقاله ساختار سینمای مزبور را توضیح می‌دهد و سپس معناشناسی می‌کند و این امر را در مورد دو فیلم مهاجر (دهه 60) لیلی با من است (دهه 70) نشان می‌دهد.

کلمات کلیدی:

ساختارگرایی، سینمای جنگ تحمیلی، سینمای دفاع مقدس، فیلم مهاجر، فیلم لیلی با من است

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1137436>

